

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
 Scrisorile ne frantane nu se
 primesc.
 Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiunea în
 Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
 În Viena: la M. Dukas Nachf.,
 Nr. Augenthaler & Emmerich Los-
 ner, Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf., Anton Oppelk.
 În Budapesta: la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Iuliu
 Leopold (VII Erzsbet-körsut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 rie garmond pe o coloană 10
 bani pentru o publicare. Pu-
 blicări mai dese după tarifa
 și învoială. — RECLAME pe
 pagina 8-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în lume o dată
 săptămânal.
 Abonamente pentru Austro-Ungarie:
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 Nr.-ri de Duminică 4 cor. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 Nr.-ri de Duminică 8 fr. pe an.
 Se primumeră la toate ofi-
 ciele postale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30. etagiu
 I.: Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 24 cor., pe șase luni 12 cor.,
 pe trei luni 6 cor. — Un esem-
 plar 10 bani. — Atât abona-
 mentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 141.

Brașov, Duminică 27 Iunie (10 Iulie).

1904.

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie st. v. 1904

se deschide nou abonament, la care invităm
 pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24
 corone, pe șase luni 12 corone, pe trei luni
 6 corone, pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate: Pe un
 an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei
 luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se poate face mai ușor
 prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

Veți așa îi înțelegem.

Incheierea discuției generale
 asupra bugetului în camera ungară
 ofere un deosebit interes, căci ea a
 fost predominantă de disputa infocată
 între actualul ministru-president și
 un fost ministru-president, între con-
 tele Tisza și Banffy, amândoi cres-
 cuți în școala șovinită a răposatului
 Tisza Coloman, amândoi conduși de
 ambițiune și de pofta de a stăpâni,
 unul cu înclinări mai absolutiste, de-
 cât celălalt.

Acești lucruri ai acelei politice
 intolerante calviniste, ce a condus și
 conduce partidul domnitor și prin-
 tr'asta exercită o influență atât de
 mare asupra destinului țării, se certy
 ați unul cu altul asupra tacticii, ce
 fie-care din ei crede, că trebuie să fie
 observată în guvernarea țării.

Firește, că, după ce Banffy, pă-
 rășind tradițiile celor ce au ocupat
 înalte funcții de stat, a trecut în
 opozițiune, și încă într'o opozițiune,
 prin care el însuși își desavuază tre-
 cutul său de fost șef al partidului
 liberal și al guvernului, deosebirile
 cu privire la tactica de procedere
 sunt mari, deși în fond ambii urmă-
 resc unul și același scop.

Așa în cestiunea naționalităților
 și tot așa și în cestiunea carii pri-
 vese raporturile cu Austria și gra-
 vaminele naționale maghiare, ce sunt
 legate cu ele.

Precum a arătat în discursul
 său, prin care a inaugurat noua sa
 șefie de partid, baronul Banffy ple-
 dedză pentru o politică fățișe și ve-
 hementă șovinită, nu numai relativ
 la naționalitățile din Ardeal și Un-
 garia, ci și față cu Croații. Contele
 Tisza nu părtinisece această bruscă
 întrerupere a tacticii, în care l'a
 instruit tatăl-său, vrea să fie și el
 „energic“ cu „mână tare“ și „neîn-
 duplecat“ însă pe lângă ore-cară pre-
 cautiunii, procedând pas cu pas și
 ferindu-se de a brusca prea tare
 de-odată pe unii și pe alții.

Tacticii sale, care în fond ur-
 măresc întocmai aceeași tintă, ce
 o are în vedere și Banffy cu meto-
 dul său de a mânua lancea șovi-

nistă înaintând tot-deuna ofensiv și
 cu vizorul deschis, i-a datespresione
 contele Tisza în discursul său țin-
 nut la încheierea dezbaterii gene-
 rale bugetare.

Trebuie să admirăm șiretenia
 cu care ministru-președinte scie să
 le sucască și să le răsucască toate
 așa ca să nu-și iasă din rolul său la
 aparență precaut și totuși să se
 mărturisască ca șovinit, care cân-
 tă: esce cel puțin cât Banffy, decât
 nu mai mult.

Trebuind să dăcă un cuvânt și
 relativ la vorbirile rostite de depu-
 tații A. Vlad (român) și F. Vese-
 lovsky (slovac), contele Tisza a sim-
 țit, că trebuia să revină și asupra
 scenei atât de rușinoșe pentru par-
 lamentarismul maghiar și bunul simț
 ce domnesce în dietă, ce s'a petrecu-
 t în ședința de Lună din inciden-
 tul apostrofării lui Olay la adresa
 deputatului Vlad.

Da, trebuia să dăcă ceva mi-
 nistru-președinte, deorece, când a
 răsunit acel „Marș atarâ, Valahule!“
 nimeni nu s'a gândit a dojeni său a
 chiema la ordine pe Olay, care a
 strigat în sală acele cuvinte. Apro-
 bări și aplauze s'au aușit însă destule.

Și ca nu cumva să pară, că con-
 tele Tisza dăce prea mult, când rōgă
 pe cei extremi să nu se mai folo-
 sescă de asemenea expresiuni, cari fac
 numai sânge rău și mână apa pe
 mōra „agitatorilor“, el a lăsat să
 premergă unele observări ale sale
 asupra vorbirilor celor doi deputați
 naționaliști, spunând că nu i-au im-
 pus de loc, că nici nu simte necesi-
 tatea de a se ocupa mai de aproape
 cu ele, căci și-a clarificat deja punc-
 tul său de vedere în cestiunea națio-
 nalităților. Tisza declară mai departe,
 că simte „ore-care satisfaciune“, că
 amintiții deputați nu-s mulțumiți cu
 dēnsul și va îngriji ca în viitor să
 fie și mai puțin mulțumiți cu el „cei
 ce sēmēnă sēmēnta discordiei între
 cetățenii de diferite limbi ai țării“.

După acesta *captatio benevolen-
 tiae* a șovinismului, Tisza a trecut
 la debutul lui Olay, dēr nu i-a veni-
 nit în minte nici decum să dăcă,
 cum se cuvenea, că discordia și
 amărăciunea să sēmēnă în țēră în-
 ante de toate cu solurile de „*Marș ki*“
 ale nesăbuitului kosuthist, ci a cău-
 tat să-l ia încă în apērare „în lupta
 îndreptățită contra elementelor agi-
 tatorice“, să-l spele de ori-ce in-
 tențiune de a vătămă pe Români
 din patrie și să prezenteze urletul
 său ca o „expresione nu tocmai no-
 rocos alēsă“.

Olay, răspundēnd lui Tisza, a
 spus-o încai verde: Nouē Maghia-
 rilor, când e vorba de națiunea nōs-
 tră, ne sunt toate permise, atunci nu
 cunōscem nici o lege!

Veți așa îi înțelegem!

**Declarațiunile contelui Ioan
 Zichy.** Fostul președinte al partidului po-
 poral contele Ioan Zichy cu ocaziunea
 dărei de sēmă, ce-a făcut-o de ourēnd în-
 aintea alegătorilor sēl din Lakompak, la
 întrebarea membrilor comitetului comu-
 nității israelite a declarat, că sub revisu-

irea legilor bisericesci el a înțeles întot-
 d'una numai revisuirea legii referitoare la
 neșofesionalitate, ér *revisuirea legii re-
 f. dăce la recepțiunea israeliților o consi-
 deră ca o absurditate.*

Din incidentul acesta dīarul confesi-
 onal jidovesc „*Egyenlőség*“ îi aduce elogi
 contelui Zichy despre care se scie, că
 este omul Archiducelui Francisc Ferdinand.
 Va se dăcă omul viitorului rege, contele
 Ioan Zichy a demințit svonul că Archi-
 ducele Francisc Ferdinand, ar fi reacționar
 și antisemit. La Lakompak nu contele
 Zichy a vorbit, ci însuși viitorul Monarh al
 Austro-Ungariei!

De aici bucurie mare în tabēra celor
 de la „E-g“, pe când în partidul poporal
 declarațiunile fostului șef, și până în mo-
 mentul de față membru al acestui partid,
 au produs o adevărată perturbațiune.

Tisza și cestiunea naționalităților.

— Separatum votum. —

II.

Etă și partea a doua a articolului d-lui Lu-
 dovic *Mocsary*, din care partea întâi am publi-
 cat-o în numărul de ieri:

Ce scofală va fi și aceea, decât con-
 tele Tisza va revisui legea penală, fă-
 cēndu-o mai severă față cu ațitătorii, o
 să vedem, decât vom trăi. Acțiunea mai
 detaliată împotriva ațitătorilor de-ocam-
 dată să o începă cinstitul său coleg, acel
 „*distinguished foreigner*“, ai cărui primari
 dalmatini au desfășurat o zelōsă activi-
 tate. Atăta am putē aștepta să facă și
 dēnsul, cât a făcut Banffy în cestiunea
 Agliardi.

Șoviniștii din anchetă și d-l deputat
 Vitorisz au acceptat punctul de vedere
 al liberalilor vienesi de la 1848: „*Mir
 wull'n die Pressfreiheit, aber die Cen-
 sur a**“. Pe cea dintăi pentru Maghiari,
 ér pe cea de a doua pentru naționalități.
 Sper, că acest *extrawurst*, acēstă poli-
 tică cu două mēsurī nu o va încerca ab-
 solutamente d-l ministru-președinte.

Este cam suspect totuși, că ne pune
 în perspectivă și nice mēsurī administra-
 tive și de resortul poliției de stat. Este
 un lucru fōrte delicat a păși pe acest
 teren, fiind-că aici apoi nu mai este chip
 de a se opri. Logica te pōte duce până
 la legea numită „*loi des suspects*“ a te-
 rorismului frances, cu care Danton & Comp.
 au prins pe toți patrioții dubioși, pe cari
 apoi i-au măcelărit în masse în faimosul
 Septemvrie din 1793 prin cele aresturi.

Când e vorba de mēsurī represive,
 în tot cazul cele mai eficace contra ațit-
 țărilor sunt cele preventive. Da, cum și
 d-l ministru președinte fōrte corect a
 spus, „sē-i convingem, cum-că nu sunt fi
 vitregi ai acestei patrii.“ Și să procurăm
 autoritate acestui stat, „sē fie acest stat
 tare“, care „sē impună tuturor.“ Da, nimic
 n'ar fi mai necesar, decât acēstă, căci na-
 ționalitățile până în dīua de astăzi nu
 sciu încă, unde este adevărata putere: în
 Viena, ori în Budapesta? D-l ministru pre-
 ședinte caută ugerul vacii între corne,
 când vrē să căștīge statului autoritate
 prin aceea, că ne spune să ne purtăm
 cuviincios și să nu facem obstrucție. Nu
 pe calea acēstă vom arăta, că este forță

* „Wir wollen die Pressfreiheit, aber die
 Censur auch“. (Vrem libertatea de presă, dēr în
 același timp și censura.)

în noi, ci prin aceea, că nu ne vom po-
 trivi necondiționat tuturor postulatelor
 Vienei și vom ținē sus independența a-
 cestui stat. Numai așa ne vom putē sus-
 ținē autoritatea, decât în schimbul oșelor
 cu carne nu vom lăsa țēra să se degra-
 deze încetul cu încetul la rangul de pro-
 vincie. Minciunile cu cari ne umflăm în
 casa aceea cocheta, vorbind despre inde-
 pendența statului, despre parlamentarism,
 despre hegemonia ce o avem în monar-
 chie, — nu impun de loc naționaliștilor.

A fost interesant, când contele Tisza,
 atingēnd regiunile mai înalte ale politice
 de naționalități, a spus, *că garanția inde-
 pendenței tuturor statelor din Balcani este,
 existența unei mari puteri aici, în valea
 Durdrii.* Auditorii au înțeles imediat cu-
 vēntul oșinos și o întrerupere a strigat:
Nu o mare putere, ci un regal ungar. Ér
 contele Tisza a vrut să se corigeze și a
 dīs: Ungaria în sine, fără o alianță dura-
 bilă, spre acest scop nu e destul de tare,
 însē o mare putere, în care Ungaria are
 rolul covârșitor, da!

Dōmne iartă-ne pēcatele! Ecă nai-
 vități de acestea dă Tisza mamelucilor
 săi, numai decât le vor putē mistui.

Decă Ungaria ar fi destul de tare și
 singură, este tocmai o cestiune discuta-
 bilă. Eu am convingerea, că da, ar putē
 fi destul de tare, căci împrejurarea, că la
 noi locuiesc în masse mai congenerii na-
 ționilor vecine (nu numai ale celor din
 Balcani), prin o politică corectă de na-
 ționalități din partea noastră ar putē
 constitui baza unei vaste și durabile alianțe,
 întemeiată pe o legătură firescă. Cum-că
 popōrele balcanice (și pōte nu numai cele
 balcanice) și-au căutat și și-au putut găsi
 garanția viitorului lor într'o asemenea
 alianță, însē ca ele să o caute aceea ga-
 ranță la marea putere a lui Tisza, asta
 nu e cu puțință. Și nu e cu puțință, fiind-
 că sunt sătui de așa o garanție, și în
 locul ei mai bucuroși să alipesce de *Rusia*.

Căutarea protecției ruseci își are
 motivul principal tocmai în rīvna de a se
 feri de binefacerile protecției acelei mari
 puteri oferite de Tisza. Cunosce ei prea
 bine aceea mască frumoșă, decât nu din
 alta, cel puțin din pățania Ungariei. În
 întrēga peninsula balcanică tot așa de
 mult îl iubesc pe „*Švab*“, cât de mult îl
 iubim noi pe „*Neamț*“. Sciu ei prea bine,
 că politica acestei mari puteri n'are decât
 o singură țintă, de a conglomeră cât mai
 multe provincii, prin cari să se despăgu-
 bescă ambițiile dinastice, și apoi să le
 stringă în brațele de polip ale birocrației
 nemțesci, cum a făcut cu Bosnia, pe când
 de Ungaria independentă nimeni nu pōte
 să-și témă esistența națională, fiind-că na-
 ționea maghiară scie, că cel ce vrē să
 prindă mult, rămāne cu nimica, și a do-
 vedit-o acēstă și față cu Croații, dāndu-le
carta bianca.

Din dieta ungară.

Ședințele de la 6, 7 și 8 Iulie.

În numărul nostru de ieri am resu-
 mat la revistă conținutul vorbirii, ce a
 ținut-o în ședința de la 6 Iulie deputatul
 Dobrei. Revenim ađi asupra acestei vorbiri.
 Dr. A. Vlad spune, că neîncrederea
 față de guvern și-a esprimat-o și moti-
 vat-o cu ocazia prezentării guvernului
 Tisza în dietă. Neîncrederea acēstă se
 potențēză acum, când stām față cu actele
 sale de guvernare.

Guvernul a promis un șir întreg de reforme, el însă n'a făcut nimic pentru realizarea lor. Nu merită încredere un guvern, care și-a dat învoirea la sporirea cheltuielilor militare. El a urcat și plățile funcționarilor din administrația comitatensă, acești corteși recunoscuți ai guvernului. Prin ridicarea salariilor funcționarilor comitatensă administrația a devenit mai scumpă, nici decât însă mai bună, pentru-că funcționarii aceștia nu vor renunța nici în viitor la venitele lor laterale. Tocmai administrația este una dintre cauzele sărăciei poporului. Și decât oamenii săraci să arunce în brațele socialismului, când funcționarii administrativi nici nu-i bagă în seamă, nimeni să nu se mire. Măcelul din Aleșd e un exemplu eclatant al spiritului de guvernare al actualului guvern.

Axioma politicii guvernului este liberalismul. *Difficile est satiram non scribere*, când auzim lozincă acesta și cerțăm faptele, pentru-că acest liberalism este numai un liberalism de gheșeft. Reforma electorală întârzie. E de înțeles, pentru-că decât acesta s'ar realiza, ar avea drept urmare distrugerea partidului liberal.

Amintesc că în țară sunt două legi electorale în vigoare: cea din Ardeal și cea din Ungaria; din pricina asta e mare disproporția atât la stabilirea dreptului electoral, cât și la conscrierea alegătorilor. Călcarea de lege fățișă comite guvernul, când constrânge pe elevii naționalităților, împotriva voinței părinților, a cerceta școala de stat, unde este și școala confesională. Răspunsul dat în acest sens de ministru Berzeviczy la interpelarea sa în afacerea școlară din Zam, este o călcare de lege atât de brutală, încât se lovesce în §§ legii despre responsabilitatea ministerială. Călcarea fățișă în picioare a legii despre egală îndreptățire este procedura guvernului în afacerea casinei din Dobra și a clubului comitatensă din Bistrița.

Vorbesc de cestiunea naționalităților. După Banffy politica înțeleptă de naționalități ar fi estirparea naționalităților.

Lengyel Zoltán: Estirparea? N'a dis așa.

Aurel Vlad: Așa a dis, și drept motiv a dis, că naționalitățile împedecă edificarea statului național maghiar independent. Principiul național ca principiu distrugător de stat e necunoscut și acesta numai prin o astfel de politică se poate ajunge, ca și care Banffy pe față, ér Tisza în taină, o urmăze.

Arată vederile lui Kossuth în cestiunea naționalităților. După principiile lui Kossuth, naționalităților, afară de egalitatea de drepturi cu ceilalți cetățeni, în afaceri de limbă, școlare și religioase, trebuie să li-se sustină dreptul de liberă dispoziție. Partidul kușuthist s'a abătut de la principiile lui Ludovic Kossuth, precum s'a abătut partidul liberal de la convingerile lui Deák, în afacerea aceasta. Politica partidului liberal nu e politica lui Deák.

Vancsó Gyula: Politica asta are multe rezultate.

Aurel Vlad: Resultatul acestei politice este că D-Vóstré v'ați abătut de la ea.

Sándor Pal: Ne-am abătut? Decă

ne-am fi abătut, n'ar fi ajuns deputat naționalist în dietă.

Aurel Vlad: Asta e altă trebă. Asta nu era în putința D-Vóstré. Revisiunea legii naționalităților ar fi bună, pentru-că guvernul — deorece așa n'o execută — se nu comită călcări de lege. Proiectul de reformă al învățământului popular, a lui Berzeviczy, este declararea, pe față a luptei între rase. Tisza s'a declarat pe sine de amic al naționalităților. La asta răspunde cu un proverb românesc: „Feresce-mă Dómnne de prietini, că de dușmani mă voi apăra eu“.

Papp Zoltán: Ásta-i proverb maghiar!

Aurel Vlad: Și românesc. Termină dicând, că nu votază budgetul.

In ședința de la 7 Iulie, care a fost foarte agitată, s'a încheiat desbaterea generală. Înainte de încheierea desbaterei au luat cuvântul deputații Eugen Mănar, Zoltan Papp și deputatul naționalist slovac

Francisc Veselovsky, care și-a început discursul declarând că n'are nici o încredere în politica guvernului. De la 1867 încoco abia decât s'a făcut vre-o schimbare în viața publică politică. Aceleași partide, guverne cu aceleași principii ocupă loc în viața politică. Ba liberalismul cel atât de alintat, a degenerat mult, a devenit egoist și impotent. Stările publice din țară sunt rele, ér administrația e într-o stare adevărat asiatică.

In justiție nu se administreză tot-deuna dreptatea, legile nu corespund raporturilor noastre și sunt o copie a legilor din străinătate. Raporturile culturale sunt și mai rele; statul vré să ia din mâna bisericilor creșterea copiilor în școli. Nu primesce budgetul.

Desbaterea generală se încheie. După pauză ia cuvântul

Ministrul președinte Tisza: Declară, că în cestiunea naționalităților nu mai are nimic de dis. Câteva zile mai înainte și-a spus cuvântul în cestiunea aceasta. Nici nu vré să se ocupe cu vorbirile lui Vlad și Veselovsky. Continuând dice (la adresa lui Veselovsky și Vlad).

Domnii deputați au dat expresie nemulțumirii lor cu raporturile și stările noastre publice și cu activitatea guvernului. Eu constiu această cu satisfacțiune și pot să asigur pe domnii deputați, că mă voi îngriji, ca acești domnii deputați și toți aceia, cari vréu să samene zizanie între cetățenii de diferite limbi ai țării, să fie în viitor și mai puțin mulțumiți cu mine, decât până acum. (Vii aprobări în drepta camerei).

Când o dică această trebuie să mai adaug și aceea, și să rog pe toți membrii camerei să fie foarte atenți, ca revoltarea justificată și lupta de drept ce o purtăm contra factorilor agitatori, să nu ia proporțiuni ce ar da ansă la mistificări și la conclusioni ca aceea, că în Ungaria ar domni sentimente ostile și preocupări față de cetățenii de limbă străină ai țării. Aflu necesar a constata aceasta, căci numai deunăzi s'a folosit o expresie despre care sunt convins, că n'a redat adevărata in-

tenție a respectivului domn deputat. Țin să mai constat, fără de a mă teme, că voiți fi desaprobat, că acea întrerupere (*Marș afară, Valahule!* — Red.), n'a vrut să fie o vătămăre față cu cetățenii români ai țării, a fost însă o formă de exprimare nenorocită a revoltării celui domn deputat (Olay) față cu cuvintele ce le-a întreruput celalalt domn (Vlad). Să nu uităm însă nici odată, că prin astfel de expresiuni necugetate facem un direct serviciu și mănăm apa pe móră acelora, cari din astfel de mistificări și amărăciuni a spiritelor se nutresc și se pot nutri, numai pentru-că altfel n'ar ave prospecte de succes.

Olay L.: In trebile ce sunt contra națiunii nu există lege, totul este iertat! Decă interesul țării cere, nu există lege.

Tisza continuând polemizează cu Banffy. Între el și Banffy se încinge o certă în totă forma, în decursul căreia Tisza a făcut declarația viu desaprobată de opoziție, că existența Ungariei atárnă de la participarea ei ca membru în monarchia austro-ungară. Tisza a învinuit pe Banffy, că se joca cu focul când lansază cestiuni despre cari nici ideie nu are.

Realizarea dorințelor maghiare cu privire la limba de comandă maghiară trebuie să se amâne pentru alte timpuri și constelațiuni politice mai favorabile. Tot ce s'a putut dobândi în cestiunea armatei, s'a dobândit.

Banffy i-a răspuns în felul său. In vorbă s'a amestecat și contele Apponyi — așa că material explosiv a fost berchet în această ședință.

In ședința de la 7 Iulie deputatul Vlad, cerând cuvântul în cestiune personală, a protestat contra acuzării ministrului președinte Tisza, că el (Vlad) ar sămăna zizanie între naționalități. Ministrul președinte a dis, că față cu naționalitățile urmază politica lui Deák. Tóte actele lui de guvernament desmint această afirmațiune, care nu este decât o mistificare.

Căți-va din opoziție au ținut discursuri de încheiere asupra budgetului. La fine Tisza a cerut primirea budgetului și a prezentat propunerea, ca cu ocaziunea desbaterei listei civile, ședințele să se prelungescă cu o oră. Asupra propunerii se va vota ađi.

Războiul ruso-japonez.

Lupte în Manciuria.

Diarul „Birsevija Vjedomosti“ primesc de la corespondentul său particular de la Dașisao, cu data de 6 Iulie n., o telegramă despre o bătălie sângeroasă, ce s'a dat acolo între Ruși și Japonezi. După un strălucit atac al detașamentului generalului Samsanoff, Japonezii au fost respinși spre Siunetsen. Bateria trupelor de Cazaci a făcut adevărate ravagii în rîndurile inamicului. Japonezii primiră ajutoare considerabile, ceea-ce a determinat pe Ruși să se oprască și să dea înderét.

Același corespondent dă următoarea relațiune asupra pozițiunii ocupate de trupele ruseci:

Kaiping este ocupat de detașamentul trupelor generalului Samsanoff. La sud-vest de Kaiping se află detașamentul generalului Cirikov. La răsărit de aceste trupe se află Cazacii generalului Micenko.

Forțele principale ale inamicului se află la Siuyan și în fața orașului Kaiping. Japonezii au răspândit număröse proclamațiuni între trupele ruse, promițând mari avantagii soldaților ruși, cari se predau.

— După scrieri sosite din Mukden, generalul rus Micenko ar fi pus mîna pe un întreg tren de echipagiu și pe 50 capete de vite ale unei colone japoneze.

— „Lokal Anzeiger“ află din Petersburg, că după o depeșă din Liaoyang, un batalion din detașamentul generalului Kaștalinsky s'a apropiat în timpul unei ploii torențiale și a atacat poziția japoneză din apropierea localității Landiausan. O trupă japoneză, care ocupa acea pozițiune, a fost cu totul masacrată. Rușii atacând pentru a treia oră, s'au văduț de-odată încunjurați, dér li-au venit în ajutor un nou batalion. Rușii ar fi pierdut în lupta această 300 oameni, Japonezii mai mult de 1000 de oameni.

— Din Petersburg se telegrafizează: Scharoff raporteză, că în jurul pasului Dalin și Siunociön s'a încins o luptă generală între avantposturi. La Takuwan s'a dat o luptă în care au căduț 700 Japonezi. La Adlatum au respins Cazacii două escadrone japoneze. Grosul armatei japoneze se află în trecătoarea Fönșulin.

Asediarea Port-Arthurului.

Din Niusswang se telegrafizează diarul „Daily Express“, că contratorpilorul rus „Locotenent Burakon“ s'a reîntors Sâmbătă în Port-Arthur. După o informațiune a diarului „Standard“ pe bordul acestui vas s'au imbarcat 10 ofițeri și 100 soldați ruși. Trei torpilore ruse și un contratorpilor, cari voiau să însoțescă vasul amintit, au fost împiedecate de Japonezi.

— După scrieri ce sosesc de la cartierul japonez se crede, că Japonezii sunt hotărîți a face tóte sforțările pentru a ocupa Port-Arthurul. Imediat după această armata japoneză s'ar retrage în Coreea (?) unde s'ar ținé în defensivă, apărând cu energie frontierele.

— Din Ciifu se telegrafizează: In lupta de pe colinele spre nord-est de Port-Arthur Rușii au pierduț 100 morți și 56 răniți. Japonezii au ocupat șirul al doilea de coline din jurul Port-Arthurului și își concentrează puterile în partea ostică a peninsulei, înaintând spre depositul de marină, care dominează trecătoarea principală prin un șir de

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

File rupte dintr'un carnet.

Colecta pentru restaurarea bisericii din Corni — Minoriții italieni înlocuiți prin minoriții germani. — Monumente și inscripții. — Biserica lui Herbert. — Hora. — Litania lauretană-românească. — P. Serafin. — O alte Burschenherlichkeit!

Brașov, 9 Iulie 1904.

Decă capetele de familie — 400 la număr — din parochia Huși-Corni au contribuit câte 50 lei pentru fondul lărgirii bisericii lor, numai din contribuțiile acestea s'au adunat 20.000 lei.

Pentru pictarea Bisericii și împodobirea internă fie-care femeie și fie-care fată mare a ținut să contribuie deosebit cu câte 5 lei, și pentru ca nici copiii să nu rămână excluși din opera comună, cei de la 12 ani în sus, atât băieți, cât și fete, au contribuit și ei cu câte 2 lei.

O comunitate bisericăscă, în care toți capii de familie pot să achite deopotrivă taxa de 50 lei pentru repararea bisericii și în care se poate aduna cu ușurință o sumă de 26—28.000 lei pentru acest scop, numai comunitate săracă nu poate fi. Las' că în Corni sunt câte-va fa-

mili, cum e cea a lui Petraș, — decât țin bine minte numele, — care singură, și fără vr'o sfortare deosebită ar fi putut da întrégă suma acoasta.

S'au și aflat unii, cari pe lângă taxa reglementară de 50 lei au procurat din al lor câte o iconă, prapor său alt obiect sacru, cum era și un candelabru frumos, aurit, cu 12 brațe, pe care am văduț gravată următoarea inscripție:

„Dăruit de cătră Pietre Stefan Sassu și soția Maria“.

La restaurarea și împodobirea bisericii din Corni au contribuit însă și străinii. Așa în revista lunară „Die kath. Missionen“ die Freiburg in Breisgau, numerele din Ianuarie—April 1900, vedem publicat rezultatul contribuțiilor benevole trimise la redacția acestei reviste în Noemvrie, Decemvrie 1899 și Ianuarie, Februarie 1900: *Für den Kirchenbau des P. Bernard Just O. M. C. in Husi-Corni, Rumänien*“. Resultatul acestor contribuiri a fost M. 1268.94.

Biserica, așa cum era înainte de reparație a fost zidită la 1840 după-cum reiese din marmora de pe frontispiciu, care purta următoarea inscripție:

D. O. M. — B. M. Semper Virginis Nativitati — Templum Hoc — Exterorum. Huatumque.

Christi. Fidelium. Stipe. Quatuor. Annorum intervallo. Adm. R. P. Mac. Antonius de Stefano. Castris Cicciani in Campania natus. Ord. Min. S. Fran. Conv. Miss. aplicus in Moldavia. A Fundamenti Exerit. Dicavit. A. R. S. ClIoCCCCXL.

Inscripția am putut-o copia în dragă voie, fiind-că marmora era dată jos, de sigur pentru a fi înlocuită cu alta. Inscripția tablei celei nouă va vesti fără îndoielă generațiilor viitoare, că minoriții italieni cari au administrat misiunile catolice din Moldova atâtea sute de ani, la sfîrșitul secolului XIX au început a fi înlocuiți cu minoriții germani.

In Beirut (Siria) supranumit „orașul școlilor“ cu o universitate franceză și alta americană, amëndouă cu limba franceză ca limbă a cursurilor, cu 65 școli primare de băieți, 29 școli primare de fete, număröse școli secundare, speciale și pensióne, mai tóte cu limba franceză ca limbă de învățământ, în Beirut dic, și în tot Orientul, până acuma tributar culturai franceze, mîne-poimâne în urma politiceii sinuigașe a guvernelor Republicei, cultura franceză va fi înlocuită cu cea germană, tot așa cum se vor înlocui încetul cu încetul și minoriții italieni din Moldova cu minoriții germani.

Nu mă pricep la diplomația înaltă, dér faptele îți dau cu degetul în ochi.

Apoi să mai vorbesci de expansiunea rasei latine?...

In jurul bisericii este cimetierul cel vechiu, în care de 9—10 ani nu se mai fac înmormintări.

Mă uit la inscripțiile de pe cruci. Limbă românească, însă ortografie execrabilă. Pot descifra următoarele:

„Sptu această piatră hodin. Robu Lui Diu Mihai Hode.“

Alla:

Aicea odihnesce Robu lui D. Ion ioiup susevârșit din viați la 1883. Dimbri 26 an: Timpu iunitu.

Reposatu: 10. Fiu: Lui Ioiup. Ballurant.

Alla:

Ilinca Liahu, născut(ă) la 1862 și căsătorită la 1887 și ucisă tineră di soțul îi, Iliu Ghe Balbuza la 1889, 5 iptembri 14.

Fie-care cimetieru își are dramele sale. In cimetierul din Aldoboli am văduț monumentul unei fete înecate în apă în primăvara vieții. Aici o nevastă, ucisă de bărbatul său tot în primăvara vieții...

Intr'aceea se apropiă vremea prânzului. Cu birjarul meu Ion al Chirei făcui o plimbare și mă oprii la partea ad-

coline tocmai în dosul Port-Arthurului. Sărta cetății depinde de la asaltarea acestei pozițiuni, care e apărută de 2000 soldați din infanteria de marină rusescă.

— O scire telegrafică din Tokio anunță, că Port-Arthurul e apărut dinspre uscat și apă de 30,000 soldați. În timpul din urmă Rușii au fortificat în măsură extraordinară lucrările de apărare, cu toate acestea se speră, că Port-Arthurul va căde.

Cufundarea de vase japoneze.

Agentia „Reuter“ află din Tokio, că crucișătorul japonez „Kaimon“ plecând din golful Talienvan la 5 l. c. cu misiune specială a dat peste o mină pusă de Ruși și s'a scufundat. Trei ofițeri, între cari comandantul Takahashi, 19 subofitieri și soldați și-au aflat mărtașă în valuri. Restul echipajului a fost salvat.

Din Wladivostok i-se telegrafiază ziarului „Voss. Zeitung“, că flota lui Skrydlof a cufundat din nou două vase de transport japoneze.

Skrydlof și Kamimura.

Din Petersburg se telegrafiază: Flota amiralului Skrydlof a circulat la 6 l. c. de-alungul țărmului corean și s'a întâlnit cu flota amiralului japonez Kamimura. Vasele de război japoneze au deschis focul, însă din cauza depărtării n'au putut face nici o stricăciune vaselor rusești, oarî au răspuns focului japoneze. Câte-va ghiulele au nimerit torpilore japoneze, cari încercară să taie retragerea flotei ruse. Torpilorele rusești au atacat tot-odată orașul Gensan, ai cărui locuitori s'au ascuns prin pivnițe. Rușii au cufundat un vapor japonez.

Flota rusă prin Dardanele.

Din Constantinopol se telegrafiază, că vaporile flotei voluntare ruse „Fetersburg“ și „Orel“ venind din Marea-Negră, au trecut alături prin Bosfor și Dardanele. A mai trecut și un al treilea vapor „Smolensk“ cu destinație necunoscută.

O scire mai nouă din Viena spune, că în curând vor trece și alte vapore rusești prin Dardanele, după-ce între Rusia și Turcia există o convențiune în privința acesteia.

SCIRILE DILEI.

26 Iunie v.

Incheierea anului școlar la școlile medii române. Măne Duminecă, după terminarea serviciului divin în biserica Sf. Nicolae, la care vor lua parte toți elevii împreună cu corpul profesoral, va avea loc în sala festivă a edificiului gimnazial încheierea anului școlar. Cu această ocaziune va rosti d-l dir. V. Onișu discursul festiv și se vor împărți premiile elevilor distinși. Toți cei ce se interesează de mersul școlii

lelor centrale române din Brașov sunt invitați a lua parte la această festivitate. Inceputul festivității încheierii anului școlar va fi la orele 10 și 1/2 a. m.

Serbarea lui Stefan cel Mare. Din București se scrie: Tribunalele, ce se ridică în vederea serbării zilei de 2 Iulie la intrarea șoselei pe bulevardul Victoria, sunt aproape terminate. Ministrul de culte a trimis deja invitațiile oficiale. Tribunalele se prezintă foarte frumos și sunt cu mult gust lucrate.

Numărul locuitorilor capitalei București. Conform datelor biroului statistic numărul locuitorilor orașului București a fost cu 1 Ianuarie 1904 de 284,582. În anul expirat s'au încheiat la starea civilă 1561 căsătorii. S'au născut cu totul 7954 copii (dintre cari 408 născuți morți). În decursul anului au murit 6526 persoane, între cari 1630 copii până la un an și 845 între 1—5 ani. Sinucideri au fost 68 și 1 singur cas de omor.

Tergul de sărutări de la Halmagi. În descriere „E-K“ din Clușiu, și bine informat cum sunt de regulă țările ungurești, își începe descrierea așa: „Comuna Halmagen din România se poate fali cu această instituțiune...“

Un incident sângeros în Budapesta. În grădina-restaurant Wampetich, din Budapesta s'a întâmplat Mercuri seara un incident sângeros între un ofițer și doi civiliști. La una din mese ședea locotenentul Schmidt împreună cu o damă frumoasă. La o altă masă din apropiere ocupaseră loc 3 „aristocrați“ maghiari, între cari faimosul scandalagi și bețivan L. Ronay, fiul unui consilier ministerial, și I. cav. de Fack, fiul unui înalt ofițer în ministerul de finanțe. În urma purtării provocătoare a lui Ronay, care mai întâi prin cochetări și observări obraznice apoi prin oferiri de flori începu să molosteze pe dama dela masa ofițerului, acesta, pentru a evita un eventual scandal, chemă chelnerul și plăți. Voind să părăsească împreună cu însoțitoarea sa grădina, Fack s'a luat după dânsul, insultându-l mai întâi prin cuvinte apoi lovindu-l cu bastonul. Ofițerul trase atunci sabia și luându-se după Fack, care o tuli la fugă, îi făcu o rană adâncă la spate. Atunci se repezi Ronay la ofițer și apucându-l de la spate voi să ia sabia. În decursul luptei, ce se încinse între Ronay și ofițer, acesta își implantă sabia în peptul lui Ronay. Ambii răniți au fost transportați de societatea de salvare la clinica chirurgicală. Ranele lor sunt grave, dar nu prezintă pericol de viață. Ofițerul a fost ascultat în decursul zilei de căpitanul poliției și de comandantul regimentului. Afacerea se află acum în mâinile tribunalului militar. Întrăga presă maghiară condamnă purtarea scandalagiilor și stă pe partea ofițerului, care și-a apărut numai onoarea.

Pentru masa studenților din Brașov au intrat de la d-l Dr. Stefan Petrovič, avocat în Lugos, suma de 20 corone și de la d-l Moise Moșoiu din Tohanul nou în memoria răposatilor săi: Ana, Aron și Aneta Moșoiu suma de 20 corone. Primescă marinimoșii donatorii cea mai sinceră

mulțămită. **Direcțiunea școlilor medii gr. or. române din Brașov.**

Cununie. Domnul Demetru Rizeanu, magistrat în Câmpulung (România) și Domnișora Hareti Russu din Brașov își vor serba cununia lor religioasă Duminecă în 4/17 Iulie la ora 11 a. m. în Biserica Sf. Nicolae din loc. — Felicitări!

Promosiune. Ni se scrie: D-l Ilie Câmpeanu, fiul preotului Ilie Câmpeanu din Băița a fost promovat în ziua de 27 Iunie a. c. la univ. din Clușiu doctor în medicină.

Armenii din Gherla au pățit-o strașnic cu un pretins conațional al lor cu numele Lucian Papazian, „membru în comitetul revoluționar armenesc“, care s'a refugiat înainte cu 6 ani la Gherla dinaintea „persecuțiilor“ turcesci. Armenii l'au căpătuit, alegându-l supraveghietor la penitenciar, și în schimb Papazian i-a tras pe sfărâ cu fel de fel de șarlatanii, extorcându-le multe deșed. de mii de florini pentru diferite „întreprinderi comerciale“, „inventiuni“ etc. În timpul din urmă Papazian a spălat putina.

Bani de aur falsificați. În unele orașe ale României (părțile moldovene) s'au descoperit pe la bancheri bani de aur austriaci falsificați, de câte 10 și 20 corone.

Necrolog. **Veronica Pop n. Nemeș** protopopă văduvă a răpausat la 6 Iulie în Dergea în etate de 75 ani. O jălesc Mihail Pop, Iulian Cosma, Aurelia Bușița, și Eugenia Petran ca fiu și fiice, Alex. Nemeș, I. Nemeș, Iuliana Gerasim n. Nemeș, Mihail Nemeș, Susana Muste n. Nemeș, Iosif Nemeș ca frați și surori.

Concerte. Măne, Duminecă dela orele 5—10 seara concert militar cu intrare liberă la „Gewerbeverein“. — La „Casa de tir“ concert dat de capela de casă (Hauskapelle) a d-lui Schmidt.

Măne, 10 Iulie d. m. în cetate va fi deschisă numai farmacia F. Stener Str. Porții Nr. 21.

Nouii advocați români. D-l Dr. Ion Vajda Voevod, d-l Dr. Aurel Szabo și d-l Dr. Eugen Piso au făcut cu succes censura de advocat.

Invasiunea din Galiția. Ziarului „E-K“ din Clușiu i-se scrie din Sighetului Maramurășului, că în acel oraș zilnic sosesc câte 20—30 de imigranți din Galiția. Maramurășenii sunt îngroziți. Autoritățile stau impasibile în fața invasiunii. Numitul diar adaugă, că o asemenea invasiune se observă și în alte orașe, cum e d. e. și în Clușiu, și nimeni nu se sinchisește. — Ce se sinchisește? D'or trebuie să vă pară bine, căci prin acei imigranți se înmulțesc elementele „patriotice“! Caracteristic pentru terorismul sub care tinșese presa maghiară, este că „E-K“ vorbește numai de „imigranți“ și „invasiuni“, n'are însă curajul să spună pe față, că acei imigranți sunt — jidovi.

Producțiuni și petreceri. **Reuniunea de cânt și muzică din Lugosiu,** invită la concertul popular ce-l va da Duminecă în 27 Iunie (10 Iulie) 1904 sub conducerea d-lui dirigent Ioan Vidu în Grădina otelu-

lui „Concordia“. După concert urmează petrecere dansantă. Prețul de intrare: 3 cor. de familie și 1 cor. de persoană. Bilete se capătă seara la cassă. Inceputul concertului seara la orele 8 1/2. Programul concertului: 1) „Păstorita“ cor mixt și solo de A. Gevaert—D. G. Kiriac. 2) „Cântecul străinătății“ cor bărbătesc aranjat de I. Vidu. 3) „Deșteptarea paserilor“ cor pe trei voci egale și duet-solo cu acomp. de pian, de I. Concone. 4) a) „Audi valea?“ cor bărb. b) „Pic!“ cor. bărb. aranjate de I. Vidu. 5) „Petița din Toscana“ cor mixt de L. Gordigiani—I. Vidu. 6) „Primăvara“ cor. pentru trei voci egale și solo cu acomp. de pian, de F. Campana. 7) „Din ședătoare“ cor mixt și solo de I. Vidu. Soli: D-na E. Avramescu, d-na E. Boeriu, d-na M. Molitori și d-l I. Dragomir. Acompaniamentul de pian sustinut de d-na M. Brănescu. După concert dans.

— **Tinerimea de sub pōla Meseșului și împrejurime** invită la petrecerea de vară, care se va aranja la 12 Iulie (st. n.) 1904 în srbătōrea S. Apost. Petru și Pavel în comuna Buciumi (Vármező) sub scut sigur. Prețul de intrare de persoană 1 cor. 60 b., și de familie până la patru membrii 4 corone. Venitul e destinat spre scop filantropic. Inceputul la 7 1/2 ore seara. Contribuiri peste taxa de intrare și oferte benevole se primesc cu mulțămită și se vor publica. În comitetul aranjator sunt: Vasiliu L. Pop, protopop președinte. Dr. Ioan Bozac, medic v. președinte. Simion Marincas, cassar. Iuliu Maxim controlor și alți 24 tineri academici români.

ULTIME SCIRI.

Viena, 9 Iulie. (Telegr. part. a „G. Tr.“) Dr. Sextil Pușcariu a ținut astăzi conferința inaugurală de habilitare ca docent la universitatea din Viena. Dr. Sextil Pușcariu a tratat tema „O privire generală asupra literaturii române“. Acesta este primul triumf științific român la universitatea din Viena.

Berlin, 8 Iulie. Din Petersburg se telegrafiază: De două zile se dau lupte sângeroase în împrejurimile de la Dașișao. Trupele rusești fac recunoșterii cu mare succes și mereu resping pe Japonezi. Două patrule japoneze au fost împrăsciate și puse pe fugă. O divizie rusescă a ocupat Syunōcōn, însă după ce a descoperit o armată japoneză mai mare, s'a retras. Chinesii spun, că în lupta de la Litseputse 200 Japonezi au fost uciși, și 700 răniți.

Wei-hei-Wei, 8 Iulie. Flota englesă din portul de aici a plecat fără de veste în direcție necunoscută.

Petersburg, 9 Iulie. Sacharov raportează, că Japonezii au luat pe totă linia ofensivă.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Traian H. Pop.

versă a orașului, la berăria lui Fritz Herbert.

În orașele moldovenesci respiră mai ușor sub impresia, par-că, a unei senzații de izbăvire, când dai de câte un comerciant seu industriaș creștin, fie de orice naționalitate ar fi.

Fritz Herbert era un Neamț tiner din Sibiu, căsătorit cu o nemțoică din Budapesta și avea o mică fabrică de bere în Huși. Spunea, că apa din Huși se potrivește de minune fabricației de bere. În adevăr berea era escelentă, Herbert însă nu fabrica decât o cantitate minimală, așa dicând numai pentru restaurantul seu. Nu sciu decât va fi mai urmând cu fabricația, fiind-că de atunci s'a întezit concurența și pe terenul acesta și pe lângă berea Luther-Bragadiru și Oppler, s'a ivit pe piață și berea de Azuga, și d-l Nicolae Basilescu, care pe lângă, că are timp să scrie zilnic câte un articol de fond la „Cronica“, și ia la refec pe Const. Mille și alți jidovi; și-și țină cursurile la universitate: — mai face fel de fel de întreprinderi industriale în orașul întemeiat de dânsul „Bucureștii Noi“, și audiam mai deunăzi, că are de gând să-și introducă fabricația sa de bere până și în restaurantele din Brașov.

După prânz pe la orele 4 m'am dus din nou în Corni cu birjarul meu român.

Părintele încă nu se întorse de la filiala Răducăneni. Făcuii visita tinerului cantor Anton Biru. Când fusesem rîndul trecut pe aici el își făcea armata în Iași. Întorcându-se de acolo s'a însurat cu o Unguroică din Focșani și acum e cantor în locul tătăne-său, care într'aceea murise. În casă altă limbă nu s'aude, de cât cea românească.

Biru m'a condus în curtea bisericii unde erau adunați toți „Ungurii“, tineri și bătrâni, bărbați, femei și copii.

Tinerii se prinsese în horă și jucau de-ți era mai mare dragul să te uiți la ei. În mijlocul cercului cântau doi lăutari, unul cu vioară și altul cu cobza. După horă a urmat o „Sərbă“, și după aceasta o „polcă“.

La 5 1/4 începură să sune toate trei clopotele din clopotnița provisorică din fața bisericii și vioara și cobza amuțiră. Flăcăii și fetele se lăsară de dans. Au intrat cu toții în biserică. Erau vr'o 1500 de persoane.

Nefiind biserica gata, altarul era numai provisoric, și la stînga era un „harmonium“, la care Anton Biru a început să cânte litania lauretană:

Dōmne miluesce-ne! Christōse miluesce-ne! Christōse audine! Christōse ascultă-ne! Tată din cer Dumneșule. miluesce-ne pe noi... Sfântă Marie, Sfântă Nascătoare de Dumneșu, Sfântă Fecioră a Feciorilor, Maica lui Christos, Maica harului dumneșesc, Maică nepătată, Maică preacurată, Maică neprihănită, Maică pururea fecioră, etc. — rōgă-te pentru noi.

Așa a cântat Biru întrăga litanie a Maicii Domnului pe românește, și poporul tot, în genunchi, cânta după dânsul.

Trei sferturi de ceas a durat litanie și rugăciunile, după care tinerimea eșind s'a încins din nou în horă.

Intr'aceea încă sosese și părintele Serafin din îndepărtata sa filială.

Părintele Serafin era un preot simpatic cu barbă stufoasă. Putea să fie la vr'o 35—36 de ani. M'a poftit la cină, împreună cu cantorul.

Om cu vederi largi, părintele Serafin cunoșea multe lucruri din apus și răsărit. Spunea, că a ajuns în vîrsta obligămintului militar pe timpul legii lui Bismarck și de și era student în teologie, a trebuit să facă serviciul militar. Intrând în ordinul minorților, a fost trimis ca misionar în Adrianopol. Aici în Corni, este cooperatōr pe lângă părintele Bernardin, actualmente dus în Germania să comande altare și alte lucruri trebuincioase împodobirii bisericii.

Serafin vorbea românește foarte bine ceea ce m'a mirat. Și m'a mirat peste tot, vedînd introdusă limba românească la serviciul divin în cântări și rugăciuni. Până și la cuminecătura am audiat a doua zi pe Biru dicînd rugăciunea pocăinței pe românește: „Mărturisesc lui Dumneșu atot-puternicul, prea sfintei Maria pururea fecioră etc. (Confiteor), și cel ce se cumineca dicea cu glas tare cuvintele: „Dōmne nu sunt vrednic să întri sub acoperemîntul meu, ci și numai cu cuvîntul și se va tîmădui sufletul meu“.

Părintelui Serafin îi plăcea să-și reamintescă din timpul când fusese „Bursch“ și s'a emoționat când i-am împărtășit și din parte-mi amintiri din aceeași epocă a vieții mele universitare:

O alte Burschenherrlichkeit,
Wohin bist du verschwunden?
Wie kehrtst du wieder goldne Zeit,
So froh und ungebunden!
Vergebens spāhe ich umher
Ich finde deine Spur nicht mehr
O jerum, jerum, jerum
O quae mutatio rerum!

Intr'aceea se făcuse 10 1/2 și eu mi-am luat rămas bun de la părintele Serafin și m'am dus să dorm la cantorul Biru.

Delaletca.

Cine nu vrea să scape trenul,
 cine crede că pe lângă aer
 curat și priveliște frumoasă, se
 mai cere și un **vin bun și o**
mâncare gustosă și de-
 osebite acela care știe ce va se
 dăca un
mișmaș bun de Senereuș
 în toată veri, se nu pregete a
 poposi în **Râșnov la**
Hotelul „Lumea nouă“
 (în nemijlocită apropiere a Ga-
 rei), cu atât mai virtos, că atât
 aici ca și în **plivnița Esz-**
terházy ce mențin prețurile
 cele mai moderate.
 NB. Pentru cai și trăsuri se porța
 grije să fie la bun adăpost.

Lucrătoare mare
(170 metri □)
 nou construită în apropiere de
 oraș, pe terenul respectiv, singu-
 rul edificiu, cu motor de ben-
 zin arangiată pentru exploatare
 mai mare pentru măsură, lăcă-
 tuși, vâpsitori etc., este de in-
 chiriabil imediat.
 Informațiunii mai de-apropo-se
 pot lua de la
 (1419,1-3) **Em. Mayer & Comp.**

Abonamente la
„Gazeta Transilvaniei“
 se pot face ori și când pe timp mai
 îndelungat seu lunar.

2-52.1412.

FENYVESI M. LAJOS
Brașov, strada Vămii nr. 21,
în casele D-lui Garoiu.

Magazin de Modă,
 pentru Dame și bărbați
 se va deschide în luna lui August.

GUSTAV SOLINGER.
Primul stabiliment de vâpsitorie artistică și de lucs,
și curățire chimică de garderobe
in Brașov, strada Cimiterului nr. 5.

STABILIMENT de Apretură, Decatură și Desinfecțiune. Curățire de Covore.	Aranjat complet din nou! Mare întreprindere în Ardeal! Pentru a satisface unei necesități de mult simțite, na'm cruțat nici o jertfă — cu mașini din cele mai noue — ca se dau On. public o- casie, se nu aibă trebuință de aci încolo, a tri- mite Garderoba la Viena seu Budapesta spre curățire, ci ale preda în atelierul meu, executân- d-ule spre deplină mulțumire. Amintesc încă că garantez pentru ce mi se va da să se curățire sau vâpsire, dăr numai pentru ce se va preda în atelierul din Strada Cimiterului nr. 5, casa proprie, seu în localurile de primire, la:	STABILIMENT de Imprăgnier de Plissée și Gouvrier. Curățire de perdele și Appretur.
--	--	---

D-l Friedrich Reiser, str. Vămii 31, și la D-l Josef Drotleff str. Porții 17.
 Pentru a nu urca prețurile, sus numiții domni s'au însărcinat a primi pentru
 mine comande. Cartoane cu mostre colorate, îns-mnarea prețurilor se pot vedé tot
 acolo. Locuri de primire în toate orașele mai mari din Transilvania.
 Mă rog a observa firmele de sus.

Dacă dorești „ZACHERLIN“ de cel renumit.
 Nu'l cumpăra în hârtie învelit.
În sticle se vinde cel veritabil,
 Cu drept de marcă, și-i admirabil.

Ce ți vine și ș rōpăe într-ajutor
 și te feres-e de piaga insectelor,
 Ca se te convingi mai pe de lin
 Caută după placatul lui Zacherlin.